

'La força de la vocació', l'agraïment i els deures del Papa per a la vida religiosa

Dc, 19/12/2018 per Catalunya Religió

(Glòria Barrere -CR) Cinc anys llargs de pontificat del **papa Francesc** han significat, entre altres coses, molts titulars, moltes homilies, algunes exhortacions i diversos llibres sobre la seva figura. "Podríem pensar que ja ho sabem tot sobre el Papa després de llegir tot el que ha dit", afirma **Rosa Masferrer**, religiosa i vicepresidenta de la [Unió de Religiosos de Catalunya](#), però res més lluny de la realitat. Encara queden moltes perles de Francesc, com les que deixa anar en el llibre '[La força de la vocació. La vida consagrada avui](#)', del claretià **Fernando Prado**, que s'ha presentat aquest dilluns a la [llibreria Claret](#).

Un llibre que sorgeix de l'entrevista de quatre hores que l'autor li ha fet al Papa. Un llibre que, en forma de conversa, "toca tots els temes importants que afecten la vida religiosa", ha reconegut **Màxim Muñoz**, president de la Unió de Religiosos de Catalunya. Temes com la deseuropeització de la vida religiosa, la formació, les vocacions occidentals, la intercongregacionalitat o la reorganització de congregacions i ordes. "Un llibre per a tota l'Església, viu i interpel·lador".

Una conversa que és reflex de l'estima del papa Francesc per la vida religiosa i que denota com Francesc coneix aquesta opció de vida ja que, segons **Octavi Vilà**, abat de Poblet, "per al Papa la vida consagrada és la seva vida". Una obra que posa de manifest com li desagraden al pontífex les normes rígides. "Es veu en les seves respostes amables i properes", afirma Vilà. Amb grans referències al Concili Vaticà II, el papa empra conceptes ben propis del seu vocabulari de vida com són 'força, discerniment, pregària, joia'.

El nou llibre també recull les tres 'P' segons Francesc, "pobresa, pregària i paciència". El Papa parla sense embuts sobre moltes qüestions i no escatima crítiques necessàries. Deixa frases potents per Vilà com que 'l'única manera de disciplinar l'Església és amb l'Evangelí', 'si no hi ha força vivint la vocació no hi

haurà vocacions i la vida religiosa serà només refugi de qui busca tranquil·litat', o que 'cal mossegar-se la llengua, no murmurar i dialogar sempre".

Una conversa panera i propera en format llibre que convida a interactuar. Per a Masferrer l'autor del llibre persegueix fer una conversa on un se sent convidat a participar. "Sembla que hi ets al mig de tots dos, com si fos una invitació a respondre 'i tu què hi dius?'. Un bon exercici per a la vida religiosa, reconeix Masferrer, que té com a punta de llança un altre dels conceptes claus per a Francesc i que travessa tota l'entrevista, la paraula discerniment.

El llibre d'agraïment gran del Papa a la vida religiosa, afirma **Míriam Díez**, periodista i directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació i Cultura, que també "posa molts deures a la vida consagrada". Segons Díez el Papa mira al passat de les congregacions i ordes amb gratitud però no oblida que "cal un equilibri entre missió i fonaments".

Una conversa que mostra la vida religiosa "en el calaix de l'autenticitat, de l'entrega incondicional" i que presenta aquesta opció de vida com a necessitat, com a do, "com a persones que es deixen la pell, que donen tot a mans plenes".

Però també posa deures, recorda Díez. "El Papa critica durament el sedentarisme, la comoditat, la riquesa o el paper de la dona dins la vida religiosa", i ho fa amb exemples concrets. Hi ha moments, explica Díez en que és molt dur, "amb imatges clares, com els 'pous de petroli vocacionals' per referir-se a anar pescar vocacions, o la crítica ferotge a noves congregacions amb gran èxit vocacional, o el paper de la dona religiosa com a criada".

A la pregunta de si la periodista recomanaria aquest llibre la resposta és un sí, però amb certes condicions. "Li recomano aquesta lectura a qui no tingui por als draps bruts i també a les persones no consagrades ja que no només parla de la vida religiosa". Una reflexió profunda del Papa en format entrevista en que demana "més pobresa, menys triomfalismes ni catastrofismes, més alegria i més esperança".